

29. april 2020

**Til:
Folketingets erhvervsordførere**

Kopi til:
Erhvervsminister Simon Kollerup,
Brian Wessel, erhvervsjuridisk direktør, Erhvervsministeriet,
Sigrid Dahlerup, kontorchef, Erhvervsministeriet

Rejsebranchens bemærkninger til L 181 om ændring af lov om en rejsegarantifond

De to brancheforeninger Danmarks Rejsebureau Forening, DRF, og Rejsearrangører i Danmark, RID, har med interesse læst Erhvervsministerens forslag til lov om ændring af lov om en rejsegarantifond, L 181.

Lovforslaget åbner mulighed for en forlængelse af Folketingets hjælpepakke, som vedtaget i lov nr. 326 af 31. marts 2020. Det sætter rejsebranchen som udgangspunkt stor pris på. Men...

Det vigtigste mangler

Branchen står som bekendt i en helt ekstraordinær situation, hvor vi forventer en række konkurser inden for den nærmeste fremtid. Og forlængelsen, som beskrevet i L 181, er ikke tilstrækkelig til at nedtone den dystre, men realistiske, forventning.

Det hænger sammen med, at lovforslaget alene handler om en ændret tilbagebetalingsmodel. Ikke om den nødvendige kapital- og likviditetstilvejebringelse, som er den akutte og helt nødvendige forudsætning for branchens overlevelse.

Derfor skal vores indledende og vigtigste budskab til politikerne være en opfordring til hurtigst muligt at få tilvejebragt det nødvendige likviditetsmæssige fundament, således at branchen bliver i stand til at honorere kravene fra de skønnede 175.000 – 200.000 danskere, som har fået annulleret deres rejse. Indtil videre.

Hvad end det er i form af statsstøtte eller et statsgaranteret lån med individuel tilbagebetaling til honorering af de nævnte kundefordringer, er det en opgave, Folketinget ikke må lade hånt om. På samme måde, som dette var en central del af den første hjælpepakke (lov nr. 326), som dog siden er blevet ændret. Det er ikke nok at dække de faktiske omkostninger.

Branchen har en akut likviditetsudfordring i forhold til at honorere kunderne for rejser, som i perioden er blevet helt eller delvis annulleret. Vi har virkelig behov for hjælp. Det haster.

Kommentarer til hybridmodellen

Rejsebranchen har igennem de seneste par uger advokeret for, at den kollektive model bør være individuel. Den kollektive ordning i forhold til det formueopbyggende bidrag indebærer, at nogle rejseudbydere skal tilbagebetale mere, end de har modtaget. Det er ikke rimeligt. Navnlig, når ordningen er obligatorisk og således omfatter alle registrerede rejseudbydere, uanset om de har modtaget nogen refusion fra Rejsegarantifonden eller ej.

Man skal tilbagebetale det, man låner, og ikke mere. Det er en fair ordning.

Forslaget om en hybridmodel, hvor 2/3 af lånet gøres individuelt, er isoleret set et skridt i den rigtige retning. Forslaget skal dog ses i sammenhæng med ordningen for første periode, som er 100% kollektiv. Det betyder, at det samlet set kun er 1/3 af udbetalingen fra det statsgaranterede lån på 1,5 mia. kr., som er individuelt.

I lyset af den anførte urimelighed skal vi derfor foreslå følgende alternativer i prioriteret rækkefølge:

1. 2/3 individuelle hæftelse udstrækkes til at gælde hele perioden (13/3 til 10/5).

For forbrugerne og for branchen er der grundlæggende tale om én periode. Én årsag til Udenrigsministeriets fraråden. Én statsgaranti. Én låneramme. Og indtil videre én model for refusion til rejseudbyderne. Derfor bør tilbagebetalingsmodellen også udstrækkes til at omfatte hele perioden. Én individuelt baseret tilbagebetalingsmodel.

2. Tilbagebetalingsmodellen i L 181 bliver 100% individuel

Hvis det juridisk og forvaltningsmæssigt måtte være vanskeligt at ændre tilbagebetalingsvilkårene i hjælpepakkenes første fase, kunne dette forslag være et alternativ. Det indebærer i praksis, at 50% af de samlede refusioner i perioden bliver kollektive og 50% individuelle.

3. Individuel tilbagebetaling/lån (4/5) med en kollektiv buffer (1/5)

Dette forslag vil i et vist omfang imødekomme branchens indvendinger imod skævvridningerne ved den kollektive hæftelse. 4/5 af udbetalingerne ville skulle tilbagebetales 1:1, mens 1/5 ville være en kollektiv hæftelse til bl.a. at imødegå eventuelle konkurser.

Det skønnes, at 1/5 vil udgøre i størrelsesorden 75-100 mio. kr. som, i kombination med den kollektive hæftelse for første periodes forventede udbetalinger på 7-800 mio. kr., vil svare til ca. 30 gange tabet ved den største konkurs i Rejsegarantifondens historie (Calypso Verdensrejser).

Øvrige kommentarer

Afbrudte rejser bør dækkes

Som indledningsvis anført, har branchen behov for likviditet til bl.a. godtgørelse af delvis annullerede rejser. Som lån eller kompensation for de merudgifter, som branchen havde til dels hjemtransport grundet Udenrigsministerens opfordring til hjemrejse hurtigst muligt. Dels til dækning af godtgørelsen for de tabte feriedage, de rejsende havde grundet de afbrudte rejser.

Tilbagebetalingsperioden m.v.

Det fremgår af den foreslåede 7 a stk. 7, at Erhvervsministeren fastsætter tilbagebetalingsperioden m.v. I den første periode er tilbagebetalingsperiode anført til 6 år.

Tilbagebetalingstiden på 6 år betyder imidlertid, at den danske rejsebranche vil have meget svære vilkår for at drive virksomhed og udvikle sig i fremtiden. Rejseudbyderne vil være nødsaget til at pålægge et langt større beløb på hver enkelt rejse. Det vil stille de danske rejseudbydere markant dårligere i international konkurrence, og vil begrænse branchens udviklingsmuligheder.

Som det også har været drøftet i forbindelse med dette og det tidligere lovforslag, er omlægningen af udbetalings- og refusionsvilkårene bl.a. begrundet i, at 1,5 mia. kr. er noget nær det maksimale, branchen kan tilbagebetale.

I samme forståelse og grundet forventninger om, at branchens salg og marginer også til næste år vil være betydelig påvirket af pandemien, anbefaler branchen, at tilbagebetalingsperioden forlænges til mindst 12 år for at sikre, at flest mulige har mulighed for at tilbagebetale egen andel.

Herudover vil vi anbefale, at tilbagebetalingen gøres ikke-lineær, men tilrettelægges på en måde, så tilbagebetalingen er mindst i 2021 og efterfølgende gradvist stigende.

Bestyrelsens rolle og mandat

Det fremgår af forslaget § 7 a stk. 8, at det formueopbyggende bidrag *“fastsættes af Rejsegarantifondens bestyrelse som en procentdel af de enkelte rejseudbyderes eller formidlere for udenlandske rejsearrangørers omsætning.”*

Det bør i lovbemærkningerne tydeliggøres, hvad bestyrelsens mandat er i forhold til fastsættelse af det formueopbyggende bidrag. Herunder, om det falder inden for bestyrelsens mandat eventuelt at fastsætte en differentieret procentdel, således at der skabes en vis sammenhæng mellem den enkelte udbyders omsætning og det beløb, den enkelte har modtaget i refusion fra Rejsegarantifonden.

Afsluttende bemærkninger

Lovforslaget dækker perioden frem til 10. maj. Der er mindre end 2 uger til udløb af perioden. Og intet tyder på, at det vil være muligt at genoptage flytrafikken umiddelbart efter denne dato. Vi forventer, at Udenrigsministeriets rejserestriktioner vil blive forlænget med yderligere én eller flere perioder.

Det vil sætte rejsebranchen under yderligere pres, og vi skal derfor indtrængende appellere til Folketinget om, at det sammensætter en overordnet, samlet hjælpepakke, som i første omgang kan holde hånden under branchen i de to første perioder baseret på de anførte løsningsforslag.

Og som derefter med en ny konstruktion, som også inkluderer statsstøtte og muligheden for at udstede vouchers som godkendt tilbagebetalingsform, kan sikre, at branchen kan komme igennem den vanskelige tid og ud på den anden side, så danskerne også fremover har mulighed for et mangfoldigt udbud af rejser til fremmede lande og kulturer.

Med venlig hilsen

REJSEARRANGØRER I DANMARK

Henrik Specht, direktør

Henrikspecht@mail.dk

40 82 86 77

DANMARKS REJSEBUREAU FORENING

Lars Thykier, adm. direktør

Lars@travelassoc.dk

40 45 68 14